Demand XXXII—Extraordinary Charges

Minister for Law, Finance and Revenue **(Sri. A. J. John):** Sir, I move for a grant of Rs. 1,58,30,800 under Demand XXXII—Extraordinary Charges.

Minister for Education, Food and Labour **(Sri. T. K. Narayana Pillai):** I second it.

Sri. Paul Thaliath: I may be permitted to speak on the second motion, also, while I speak on the first motion.

Mr. Speaker: Yes; but the time allowed is only ten minutes.

Sri. Paul Thaliath: Yes, Sir.

I move: To reduce the allotment of Rs. 43,000 for Pay of Officers by Re. 1.

സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാക്കുന്നതു് ചില സംഗതികൾ ഗവ ണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു്. ധന കാര്യമന്ത്രി പല അവസരത്തിലും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് ഭക്ഷ്യധാ ന്യങ്ങൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതുമൂലം ഒരു വലിയ ന ഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്നും അതു തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം ഈ ഗവണ്മെന്റി ന്റെ സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമായ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ, നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസംവരുമെന്നും. ഈ സ്ഥിതിഗതികൾവച്ചു നോക്കിയാൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതു് എ റ്റവും ആവശ്യമാണു്. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനു് പല സ്കീമുകളും ഈ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടു്. അതുസംബന്ധമായ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദീർഘ കാലപ്രതികൾ പ്രവർത്തനത്തിൽവരുത്തി അതിന്റെ ഫലം കിട്ടുന്നതുവരെ ഈ കാര്യത്തിനു കാത്തിരിക്കുന്നതു് ശരിയാണോ എന്നു എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. അ തിനു വേറെ ഒരു പോംവഴി ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതു് കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കാ യി കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. അതനുസരിച്ചു് വനങ്ങളിൽനിന്നു് ധാരാളം സ്ഥലം കൃഷി ആവശ്യത്തിനു് കൊടുത്തുപോരുന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം. പ ക്ഷെ അങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ഈ പ്രശ്നത്തിനു യാതൊരു പരി ഹാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി ഏതാണ്ടു് ൪ ൦, ൦ ൦ ൦ ടൺ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മാത്രമെ കൂടുതൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധി ച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പല അവസരത്തിലും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളിൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുകഴിച്ചു ബാക്കി പോരാതെവരുന്നതു് ഏകദേശം മൂന്നര ലക്ഷം ടൺ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളാണു്. രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടു് ൪ ൦, ൦ ൦ ൦ ടൺ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മാത്രമെ കൂടുതൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു എങ്കിൽ എത്ര കൊല്ലംകൊണ്ടാണു് നമു ക്കു് ഈ പോരായ്മ നികത്തുവാൻ സാധിക്കുക എന്നുള്ളതു് കാര്യമായി നാം ആലോചിക്കണം. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് കൂടുതൽ സ്ഥലം കൃഷിക്കുവേണ്ടി കൊ ടുക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. അതു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നാം വിചാരിക്കുന്ന തര ത്തിലുള്ള ഗുണം കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നു പ്രത്യേകം നോക്കണം. ദേവികുളത്തും പീ രുമേട്ടിലും കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനു സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ നിയമസഭയിൽതന്നെ പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതുസംബ ന്ധിച്ചു് നാം പല പരാതികളും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതിനെപ്പറ്റി പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഈ നിയമസഭയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർതന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും അതുകൊണ്ടു് നാം വിചാരിച്ച ഗുണമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടു് ചില വ്യക്തികൾക്കു് കുറെ കൂടുതൽ സ്ഥലം കൈവശംവെയ്ക്കാമെന്ന ഗുണം ഉണ്ടാകാമെന്നല്ലാതെ വലി യ പ്രയോജനമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റിനു് അവസാനമായി ഭക്ഷ്യാല്പ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്യാവുന്നതു് കട്ടംകൃഷി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയെന്നതാണു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് കാര്യമായി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നു സംശയമാണു്. ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻബോർഡു് ചെയർമാൻ ഓടിനടന്നു ചിലതെല്ലാം ഈ കാര്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു് പറയുമായിരിക്കും. അതു കൊണ്ടൊന്നും കാര്യമായില്ല. കട്ടംകൃഷിയെപ്പറ്റി ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻബോർഡു് ചെയർമാനു് വേണ്ടതു പരിജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സക്കീട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു ഗുണം ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ പറയത്തക്ക പ്രയോജനം ഒന്നും ഉല്പാദനകാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറിനോടു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് കട്ടംകൃഷിയെപ്പറ്റി നല്ല പരിചയവും പരിജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരാളെ പുറത്തുനിന്നു വരുത്തിയാലും വേണ്ടുകില്ല, ശരിയായ നിലയിൽ ഇവിടെ കട്ടംകൃഷി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനാണു് ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്നാണു്. കട്ടംകൃഷിക്കു ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് നല്ലതരം വിത്തും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം വളവുമാണു്. ഇവ രണ്ടും ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു് കുറെയെല്ലാം നൽകിവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ വിതരണം കുറ്റം കൂടാതെ ആശാസ്യമായിട്ടല്ല നടക്കുന്നതു്. നല്ലതരം വിത്തുകൾ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുംവണ്ണം എല്ലാ വില്ലേജുകളിലും സൗകര്യംപോലെ കിട്ടാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യണം. അതുപോലെ എല്ലാ വില്ലേജിലും വളം ഡിപ്പോയുണ്ടാകുന്നതു് ആവശ്യമുള്ളവക്കെല്ലാം വളം കിട്ടത്തക്കവിധം വ്യവസ്ഥയും ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന വളംതന്നെ വില്ലേജാപ്പീസറന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറുള്ളവക്കുമാത്രമെ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. നെല്ലുവിറ്റാൽ അതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു രസീതു കൊടുക്കുമല്ലൊ. ആ രസീതു കാണിച്ചാൽ വളം കിട്ടുന്നതിനു എളുപ്പാടുചെയ്യാൽ ജനങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള : നെല്ലു് വില്ക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ജന്മിമാരും നിലമുടമസ്ഥന്മാരും ആയിരിക്കുമല്ലൊ. ആ നിലയ്ക്കു് യഥാർത്ഥ കർഷകക്കു് വളം എങ്ങനെ കിട്ടും ?

ശ്രീ. പോൾ തളിയത്തു് : അതു ഗവണ്മെൻറു് നോക്കേണ്ട കാര്യമാണു്. യഥാർത്ഥകർഷകനെ നോക്കിക്കൊടുത്താൽമതി. പക്ഷെ വില്ലേജുദ്യോഗസ്ഥന്റെ സർട്ടിഫിക്കറിന്റെ കാര്യത്തിലും എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ മുണ്ടിക്കാണിച്ച ന്യൂനത ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. രണ്ടാമതു്, വസ്തുത്തെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. മല്ലാകട്ടെ, ജഗന്നാഥനാകട്ടെ, ഒരു മുഴംപോലും മാക്കറിൽ കിട്ടുന്നില്ല. വളരെ താമസിയാതെ കൂടുതൽ ചരക്കുകൾ ഇവിടെ വരുമെന്നും അപ്പോൾ എല്ലാം ശരിപ്പെടുമെന്നും ഗവണ്മെൻറു് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നും ഇല്ല. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉള്ള വസ്തു ശരിയായി എല്ലാവക്കും കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയാണു പ്രധാനമായി വേണ്ടതു്. മുൻപു് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും റേഷൻകാർഡനുസരിച്ചു വിതരണം ചെയ്തിരുന്ന സിസ്റ്റമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതേസിസ്റ്റം ഉടനെ നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

മറ്റു കൺട്രോൾ സാധനങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് ഇരുമ്പും, ഉരുക്കും സാമാനങ്ങളാണു്. ഇവയുടെ വിതരണത്തെപ്പറ്റിയും വലിയ ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടു്. അതിലേക്കുള്ള അപേക്ഷകളെല്ലാം ഇവിടെവന്നുകിടക്കുകയല്ലാതെ ന്യായമായ വിധത്തിൽ വിതരണം നടത്തുന്നില്ല. കൺട്രോളർ ആപ്പീസിലെ ചില ക്ലാർക്കന്മാർ വിചാരിക്കുന്ന അപേക്ഷകളെ മാത്രമെ പരിഗണിക്കുന്നുള്ളൂ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. Paul Thaliath]

എന്ന പരാതിയുണ്ട്. ആവശ്യവും പ്രയാഗിംഗിയും പരിഗണിച്ചു ഈ സാധന ങ്ങൾ ന്യായമായി വിതരണംചെയ്യുവാൻ വേണ്ട എപ്പാട് ഉടൻ ചെയ്യണ്ട താണ്.

Sri. A. Thanu Pillai: Sir, Control comes in when there is scarcity of articles. Here the articles controlled have to come partly from inside the State and probably to a much larger extent from outside. So we have to be careful about more than one aspect of the whole matter, namely of imports, distribution and procurement of what is available within the State. Of course the question of procurement comes in relation to food and in a way in relation to yarn and clothing. Yarn and clothing are met partly from the State. Then there are other articles as was referred to by Mr. Paul Thaliath such as iron and steel and articles of that kind which have to be imported from outside. The one thing that strikes anybody who looks into the problem is that this department has failed, very badly failed I should say, in respect of that aspect of the problem. In regard to production with respect to food, as was pointed out by Mr. Thaliath, a lot of money is being spent; a lot is talked about production, but then the net result is practically nil. There is a Food Production Board about which much criticism has already been advanced here, not only this time but in previous years also. We find, in spite of all this, Government say about cultivation on the hills, intensive cultivation, distribution of manure at cheap rates and so on. In spite of all that increase of production is very very little. No figures are available. At times Government would say, a good lot is produced. I think the latest figure is somewhere about 50 thousand tons of "food material" not exactly food grains. That is very very little considering the shortage here.

Then with regard to import, we have heard a good deal about that from outside. Import of yarn is also too little. But distribution is more faulty. In respect of clothing also there is inadequacy. Distribution is also very faulty. In regard to other materials also the same observation can well be made. Yesterday we were told in answer to a question that there has been considerable complaint with regard to import of cloth. Cloth permit was given to a few importers in Cochin far in excess of the normal requirements in that area. Considering the total imports into this State, the quantity allowed to be imported here is comparatively small. Now, Sir, I should insist on this aspect. In the first place we should try to get as much as possible. I am sure the Government is at fault. They say they have been writing to the Government of India. But what can people here do? They cannot approach the Government of India for everything. If anything has to be got done in respect of imports, it is through the local Government. Government cannot say; "We approached the Government of India. But they do not listen." Is that an answer, I ask. It has become very very difficult to get even a yard of cloth. What are we to do in that circumstance? I should think, Government should be more vigilant. They should act in time. They should know beforehand what will be the position at a particular time, a month hence or two months hence. It may be in respect of food, yarn or clothing materials or even iron materials. When we are faced with acute shortage, there is no use saying, "we addressed the Government of India, but no satisfactory answer." All that I would say is, Government should act in time. I doubt very much whether they do so. They must see beforehand a few months in advance what the position would be. I am afraid that they have not been doing. In regard to imports, I have to submit one thing. Government should be very equitable and fair in dealing with people. I ask, why should all our cloth go to Cochin. That has been said here many a time. Some importer in Cochin alone has been favoured unduly. Why, I ask. Why is that particular importer favoured? Is it in the interests of the State, or is it because of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

private interests that this Government acts in that way? Yesterday the Minister gave us the answer to the effect that there is some complaint and that it is being looked into. I ask, why did the Ministry give room for that kind of complaint. Is it enough to say, "yes, there has come a complaint about it." Is it because the Minister who was in charge of the matter on the previous occasion has left the Ministry this kind of answer is given? I again ask, is it for the new Ministry to say, "yes ; there is a complaint and we are looking into it." My pointed question is, why did the former Ministry allow that? These are very vital questions to be properly answered. We are faced with an acute shortage. All maximum fairness must be shown by any Government acting under such conditions. Then only a Government can function satisfactorily in the face of difficulty. Complete fairness itself will go a great way in satisfying the people. When one Lonappan at Cochin is allowed to import half the quantity allotted for the State, when half a dozen other importers together from Cape Comorin to Ernakulam are allowed to import the other half or even less in the face of shortage, when we cannot get a yard of cloth, I ask the Government, how can the people be satisfied? Suppose this Government are in a position to say "We have done everything in the best manner possible. We have tried to distribute on an equitable basis. Yet, the situation has come to this. We are helpless. We have approached the Government of India but we have not been favoured with a satisfactory reply". And then the people will listen and sympathise with the Government. On the other hand, what have we here? Unfairness, inequity, injustice, I would even say, corruption. For when a Government acts unfairly, there must be corruption behind. A good father should be equally favourable to all his children. When unfairness is seen in the working of the Government, there must be some corruption. Why go in for all this trouble?

In regard to iron goods also there is complaint. I have personal experience in this matter. I applied for some iron material and I was told that I could get it at Quilon. What I wanted was a small piece, not even of the weight of a hundredweight. But if I want that I should go to Quilon. Why is that? Why not distribute what is available in all the centres, so that it may be available to everyone who wants? A person might want some iron material, it may be a small thing that he wants, but even then he must go to Quilon for it. At times people have to go to Ernakulam even. All these are troublesome to the consumers. Government have to keep in mind all these things when they distribute these things among the different centres. All this is the cause of great discontent and harrassment.

We may say generally that this department is not working properly. I find from the budget, that there is a Civil Supplies Commissioner and that he is in charge of food, cloth, iron materials and other things. He is assisted by a number of subordinate officials. Altogether the salary and establishment charges come to about Rs. 15 lakhs. In a small state like this, if the control agency is to cost so much, there must be a corresponding benefit to the State. But that benefit is not forthcoming. Therefore the whole agency has to be condemned out-right, the ultimate responsibility being on the Government.

ശ്രീ. കെ. കെ. കണ്ണൻ : സർ, ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇതാണ്.

To reduce the allotment of Rs. 9,58,400 for Rationing and Procurement by Re. 1.

സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ, ഈ രാജ്യത്തേക്ക് ആവശ്യമായിട്ടുള്ള ഭക്ഷണധാന്യങ്ങളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയും അവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. K. K. Kannan]

ഇന്നത്തെ റെയിറ്റ് അനുസരിച്ച് വില്പന നടത്തുകയുമാണെങ്കിൽ സ്റ്റെയിറ്റിന് 8 കോടി രൂപയുടെ നഷ്ടം ഫൻ ഒ ഫുൽ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഈ നഷ്ടത്തിൽ ഒന്നരകോടി രൂപ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റ് സബ് സിഡിയായി കൊടുക്കാമെന്നു് സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി രാജപ്രമുഖൻ തിരുമനസ്സിലെ പ്രസ്താവനയിലേക്ക് ഞാൻ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ ഭക്ഷ്യനില ഗുരുതരമായ വിധത്തിൽ ദൈനംദിനം വഷളായ്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുയെന്നും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കഴിവുള്ളതെല്ലാം ഈ ഗവണ്മെൻറ് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എന്നാലും അതിന്റെ ഫലം കുമ്മിയാണെങ്കിൽ അതു് അനിവാര്യമാണെന്നും മറ്റും ആ പ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ നാട്ടിൽ വളർന്നുവരുന്ന ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ പരിഹരിക്കാനായി ഗവണ്മെൻറ് ഏതെല്ലാം പദ്ധതികളും എന്തെല്ലാം പരിപാടികളും എടുത്താലും അതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമില്ലെങ്കിൽ അതു് അനിവാര്യമാണെന്നു് പറഞ്ഞു സമാധാനിക്കുന്നതു് ഈ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഒരു പ്രഖ്യാപിതനയമായിട്ടാണു് കരുതേണ്ടതു്. എന്തെല്ലാം ഭരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാലും അവയെല്ലാം അനിവാര്യമാണെന്നു പറയുന്ന ഒരു നയമാണു് ഗവണ്മെൻറിനുള്ളതെങ്കിൽ ഈ ഗവണ്മെൻറ് ഇവിടെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നുകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. സർ, അനിവാര്യമാണു് എന്നു പറയാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമെ അവക്കുള്ളുവെങ്കിൽ അതു വെറും നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചല്ല. ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു് ആഹാരകാര്യം. ആ കാര്യത്തിനു് ഗവണ്മെൻറിനു വാസ്തവത്തിൽ കാര്യമായ ഒരു പദ്ധതിയില്ലെങ്കിൽ ഈ ഗവണ്മെൻറ് എന്തിനു് നിലനില്ക്കുന്നു? ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഒന്നരക്കോടി രൂപ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറ് കൊടുക്കുന്നതും കഴിച്ചു് മുന്നരക്കോടി രൂപയുടെ നഷ്ടം പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ന്യായമായ എന്തു് മാർഗ്ഗമാണു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്? ഒന്നുംതന്നെയില്ല. പിന്നയൊ, ഈ നഷ്ടം പരിഹരിക്കുന്നതിനു ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ വിലകൂട്ടണമെന്നു ഇൻഡ്യ ഗവണ്മെൻറ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അതനുസരിച്ചു് ഈ ഗവണ്മെൻറ് അരിയുടെ വില കൂട്ടാൻ പോകുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതായതു് ഒരു മന്നിനു ഫ ½ രൂപ വിലയുള്ള അരി മന്നിനു് 2 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം മൻപിൽ വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു്. ഗവണ്മെൻറ് ഈ വിധത്തിൽ വില വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ സാധാരണക്കാരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ നിലയിൽത്തന്നെ റേഷൻ വാങ്ങിക്കാൻ ആളുകൾ പണമില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നു. നാട്ടിൽ തൊഴിലില്ല, ഉള്ള തൊഴിലിനു ശരിയായ കൂലിയുമില്ല. തൻനിമിത്തം രാജ്യം ദൈനംദിനം പട്ടിണിയിലേക്കും ക്ഷാമത്തിലേക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അരിയുടെ വിലകൂടി കൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതെത്ര ഭയങ്കരമായ അനീതിയായിരിക്കും, ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. അരിയുടെ വില കൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെക്കാൾ വളരെ ഗുരുതരമായ ഒരു അവസ്ഥയെ ഗവണ്മെൻറിനു് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായിവരുമെന്ന മുന്നറിയിപ്പുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭക്ഷണക്ഷാമം പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നിലപാടുകളും അപര്യാപ്തമാണെന്ന ഇതിനകം ഗവണ്മെൻറതന്നെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. പക്ഷെ അതു് സാധാരണക്കാരായ കൃഷിക്കാർക്കല്ല. നേരെ മറിച്ചു് വൻകിട മുതലാളിമാർക്കും ധാരാളം ഏക്കർ സ്ഥലം കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജന്മിമാർക്കുമാണു്. ഈ സംഗതി മിക്ക മെമ്പറന്മാരും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പണിയെടുക്കാൻ ശേഷിയുള്ള ആളുകൾക്കും ധാരാളം നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു്. അവർ എത്ര വേണമെങ്കിലും പണിയെടുക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭൂമി അവർക്കു കൊടുക്കണം. അതാണു് ഗവൺമെൻറ് കൈക്കൊള്ളേണ്ട നയം. അതല്ലെങ്കിൽ ഭക്ഷ്യോല്പാദനപദ്ധതി തീർച്ചയായും ഇവിടെ വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. മാത്രമല്ലാ ഈ നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഒരിഞ്ചു മുന്നോട്ടു പോകാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും സ്ഥിതിഗതികൾ വളരെ കലങ്ങിമറിയുമെന്നും ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

At this stage Mr. Speaker vacated the Chair which was then occupied by the Deputy Speaker.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: Sir, I would like to speak on this motion. I have no motion in my name for I was late in sending my motion. So I may be permitted to speak on this motion.

Deputy Speaker: Yes.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: Sir, as far as food production is concerned, I have only to request the Government to turn their attention to intensive cultivation rather than to extensive cultivation. Extensive cultivation in Travancore has resulted in a colossal failure. So the alternative is intensive cultivation and I want only to request Government to pay more attention to that aspect of the matter and to see that the people produce as much grain as possible. Our productive capacity is limited, but within that limited sphere, let us do whatever is possible.

Then I want to speak about the textile control. After having taken some time to study the position as it exists here today, I am forced to come to the conclusion that the cloth famine which we are experiencing in this State is man-made completely. Sir, cloth was a controlled article as an essential commodity from 1945 onwards. Till 1948, *i.e.*, till two years ago, there was absolutely no difficulty, so far as erstwhile Travancore was concerned, about cloth. There was some scarcity, but there was no acute scarcity. People were able to get cloth and control orders passed were then enforced by Government. Even now they say control still exists. But the system of control has changed, and not certainly for the better. Why for the worst, I can say. According to the old practice, the total allotted quota for Travancore was equally distributed among the importers nominated by Government. That was under the direct control of the Textile Commissioner. After the importers get the cloth imported, the whole allotment was equally distributed among the wholesale merchants who were licenced by Government, some, 40 or 50 of them. Then the Textile Commissioner used to allot particular quantities to each taluk and to each retail merchants on the basis of the population of the taluk. So, Sir, from the stage of import, to the stage of distribution to the actual consumer, control was exercised. The distribution to the consumers was also on a very equitable basis, on the basis of their rice ration cards. Thus each man was entitled to his share of the cloth and he got it. Is that what we now find? What is happening now? A certain quantity is allotted to the State by the Bombay Textile Commissioner. What quantity is to be imported is left to the importing merchant; he imports according to his financial capacity. It was clearly admitted by the Treasury Benches yesterday that the total allotment is not equally distributed among the importers. So each importer imports according to his own financial resources and his interest.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. S. Nataraja Pillai]

Then there are wholesale merchants, very often the importers themselves get the right to act as wholesale dealers. This fact came out in answer to one of my questions. He is certainly a licensed dealer but the purchase and sale is done under free trade conditions. The importer, who is very often the wholesale merchant purchases a certain quantity and sells that quantity according to his own wishes or his capacity. Then too there is no control in distribution. Sometimes, the wholesale merchant is also the retailer. It results in the wholesaler cornering the whole stock sometimes. I am saying all these from a knowledge of the conditions prevailing now. All this leads to blackmarketing and as a matter of fact there is a lot of blackmarketing done today. Some cloth is even being exported outside Travancore. Some people are looking aghast, but this is a fact which has come to my knowledge. How does that occur? Does the Department seriously think of this? Are the authorities earnest about this? Are the controlling authorities feeling this responsibility? Absolutely not. The whole thing is left to the merchants. How do they deal? They simply corner the whole stock and make profit.

Another thing which I want to speak about is the part the Travancore mills play in this business. The mills in the State are allotted a certain quota. The mills are allowed to sell their products directly. And here they make a large profit. They put up the price of the cloth and by retail sale they make a ten per cent profit above the ex-Mill rate. These profits go to the capitalists. Why is that? Because this is a capitalist Government. If my assumption is wrong, I may be controverted by the official benches. Why is the millowner allowed to sell directly to the consumer? Up to 1948, the Chitra mill was selling only at ex-mill price to the retailers. Now they are getting ten per cent over and above this. Why is that? I know that that question will not be answered. Therefore we have here a control system in name, but one which is, in essence, a free sales system. A commodity which is scarce in the country is being cornered and it is being blackmarketed and an official-made famine condition is produced in the country.

Exactly the same position holds in the case of yarn. The poor weaver is not able to get yarn which he requires. By that, not only that the handloom industry is being killed, but the price of handloom cloth is going prohibitively high. So today we are passing through, what may be called an official-made famine in textiles. If the Government and the controlling authorities will enforce the control orders and revive the old system, this scarcity can be tided over. I am speaking thus at length, Sir, so that the Government may go back to the old system. If the old system was not good, let them evolve some other system by which cloth will be distributed equitably, and directly by Government agency. But, on the other hand, if you allow goods to be cornered by a few people in particular centres, it will only benefit the richer people. As a matter of fact, up to 1948, distribution of cloth was based upon ration cards in Travancore. Every month the quantity that could be purchased by each cardholder was fixed in advance by the Taxtile Commissioner. I ask the Government benches whether there is any such system now? So a radical change of policy has taken place during the last two years, and as Mr. Thanu Pillai said, there must be something behind all that. I do not want to go into it. The earlier things are remedied, better for everybody. Or it will be a standing disgrace to the Congress that it created an unwarranted cloth famine in the country.

Sri. A. K. Patchu Pillai: Sir, I move "To reduce the total allotment of Rs. 1,58,30,800 under Demand XXXII by Rs. 100"

ഒന്നരക്കോടി രൂപയിൽ കൂടുതലാണ് ഈ ആവശ്യത്തിലേക്ക് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നു. അതുപോലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ട് രണ്ടും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്പാദനത്തിനു് ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ട അവിടെനിന്നും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യസാധനംകൊണ്ടു ഈ നാട്ടിലെ ഭക്ഷണക്ഷാമം പരിഹരിക്കുന്നതിനാണു് ഈ സംഖ്യ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നു കാണുന്നു. ഇതിനകം ഗവണ്മെന്റു് തന്നിട്ടുള്ള കണക്കു വച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ മൂപ്പതിനായിരം മുതൽ അൻപതിനായിരം വരെ ഏക്കർ സ്ഥലം ഈ ആവശ്യത്തിനു് കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വർഷത്തിനകം വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അൻപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഈ കാര്യത്തിലേക്കു് പ്രത്യേകം നീക്കിവച്ചു ഓരോ കൊല്ലവും ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കു് വലിയ തുകകൾ ചെലവാക്കിയിട്ട അവിടെനിന്നു ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ തോതു അല്ലെങ്കിൽ കണക്കനുസരിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ഭീമമായ ഒരു ദേശീയ നഷ്ടമാണു് ഗവണ്മെൻറു് വരുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു് കാണാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ വരുന്നതിനു കാരണം എന്തെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കാരണം, ഇങ്ങനെ ഇത്രയധികം ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങനെയെങ്കിലും കുറെ ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തി പിന്നെ ആ ഭൂമി ഏക്കറിനു് എഴുന്നൂറും എണ്ണൂറും രൂപ വില വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു് കൈമാറ്റം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും കാണാവുന്നതാണു്. അങ്ങനെ ഉള്ള പല ഉദാഹരണങ്ങളും എനിക്കു് കാണിക്കുവാൻ കഴിയും. ആദ്യമായി ആരാണു് സ്ഥലം വാങ്ങിയതെന്നും ഇപ്പോൾ ആരുടെ കൈയിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും ഒന്നന്വേഷിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. ഭൂമി ആദ്യമായി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ കയ്യിലല്ല, ഇപ്പോൾ ഭൂമി ഇരിക്കുന്നതെന്നും പിന്നീടു അതിൽ പല ക്രമക്കേടുകളും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും കാണാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിനുവേണ്ടി നെല്ലു്, കപ്പ മുതലായ ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാതെ പതിച്ചുകിട്ടിയതും കൈമാറ്റം വാങ്ങിയതും കയ്യേറിയിരിക്കുന്നതുമായ നിലങ്ങളിൽ നല്ലമുളക്, റബ്ബർ, തെങ്ങു് മുതലായ സാധനങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യ അവരുടെ കുഞ്ഞങ്ങൾക്കു് ഭാവിയിൽ അതൊരു സമ്പാദ്യമായിത്തീരാനുള്ള പ്രയത്നമാണു് ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്നുവരുന്നതെന്നു കാണാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. ഈ സമ്പ്രദായം വർഷംതോറും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയമെന്നു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ ഇത്ര അധികം സ്ഥലവും രാജ്യത്തിലെ വരവിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗവും നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു് ഭക്ഷ്യോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു അങ്ങനെ രാജ്യത്തിനു് നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ പരിഹരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നടപടി നടത്തുന്നതിനാണു്.

അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ ഇഷ്ടാനുസരണം അതിൽനിന്നു മുതലുണ്ടാക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും കുറ്റകരമായ ഒരു നയമാണു്. അതിനു വേണ്ട നടപടി ഗവണ്മെൻറു് നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ കൃഷിചെയ്തു് ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് കഴിവുള്ള പല ആളുകളും സ്ഥലം കിട്ടാതെ നിരാശരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നു. അവർക്കു് സ്വന്തം പ്രയത്നംകൊണ്ടു് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിമിതമായ സ്ഥലസൌകര്യവും അങ്ങനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാവുന്ന ഓരോ ഏക്കർ സ്ഥലത്തിനും ഇത്ര രൂപാവീതം ധനസഹായം കൊടുക്കാമെന്നും പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിക്കുന്നതാണു്. ഇതുസംബന്ധിച്ചു് സൂക്ഷ്മപരമായ ഒരു നിർദ്ദേശം എനിക്കു് തരാനുണ്ടു്. ദേവികുളം പീരുമേടു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വർഷങ്ങളായി ഏതാനും സാധുക്കളും ഇടത്തരക്കാരുമായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. K. Patchu Pillai]

ആളുകൾ മൂന്നും നാലും ഏക്കർ ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തി കൃഷിചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. നിയമപ്രകാരം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവൺമെൻറ് ഭൂമി അനുവാദം കൂടാതെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതു് തീർച്ചയായും തെറ്റായിരിക്കും. സാധുക്കളായ ആളുകൾ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന സകല മുതലുകളും ചിലവാക്കി കപ്പ, വാഴ, നെല്ല്, മുതലായ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിയമത്തിൻെറ സാങ്കേതികവശത്തിൽ കൂടി അവരെ ഇറക്കിവിട്ടു് ആ സ്ഥലം ലേലം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ആ സ്ഥലം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരും. ഇപ്രകാരമുള്ള ചില്ലറ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനല്ലാതെ ഗവൺമെൻറിൻെറ പബ്ലിക്കാവശ്യങ്ങൾക്കു് ഉതകുന്ന ഭൂമി അവിടെയില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവരെ അവിടെനിന്നും ഇറക്കിവിടാതെ ഏതാനും വർഷത്തേക്കെങ്കിലും കുത്തകപ്പാട്ടമായോ മറ്റു വ്യവസ്ഥയിലോ അവർക്കുതന്നെ കൊടുത്തു് ധനവാന്മാരുടെ കയ്യിലേക്കു് ഈ ഭൂമി കടന്നുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ട മുൻകരുതൽ ചെയ്യുന്നതു് ഭക്ഷ്യോൽപ്പാദനവീക്ഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. സാധുക്കളും ഇടത്തരക്കാരുമായ ആളുകൾക്കു് കിട്ടത്തക്കതരത്തിൽ റൂൾ ചെയ്യുന്നതു് ഈ ഉദ്യമത്തിനെ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒരാൾക്കു് പരമാവധിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാവുന്ന സ്ഥലത്തിനു ഒരു പരിമിതി ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയാകും.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: കട്ട് മോഷൻ അയച്ചിട്ടുള്ള മെമ്പറന്മാരാരും സംസാരിക്കാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് മറ്റു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും മെമ്പറന്മാർക്കു് സംസാരിക്കാം.

ശ്രീ. കെ. കെ. കണ്ണൻ: ഞാൻ ഒരു മോഷനവതരിപ്പിച്ചു് സംസാരിച്ചേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: എല്ലാ മോഷനേയും റഫർ ചെയ്യാണു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇതിനുമുമ്പു് സംസാരിച്ചതു്.

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ. സർ, ഈ ടെക്സ്റ്റൈൽ കൺട്രോളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ധാരാളം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വിവരം ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ടെക്സ്റ്റൈൽ കൺട്രോൾ ഇല്ലെന്നും ഇംപോർട്ടു് നിയന്ത്രണം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും പറയുകയുണ്ടായി. വിതരണം സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇത്രയും ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരുടെ ആവശ്യം എന്താണെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇവിടെ വസ്ത്രക്ഷാമം തുടങ്ങിയിട്ടു് അധികം മാസങ്ങളായി. എന്നിട്ടും വസ്ത്രം വിതരണം ചെയ്യുന്നതു് സംബന്ധിച്ചു് നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഗവൺമെൻറിനു് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എൻെറ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ. നടരാജപിള്ള സൂചിപ്പിച്ചു ഈ രാജ്യത്തു് വന്നുചേരുന്ന തുണികൾ തന്നെയും രാജ്യത്തിനു് പുറത്തു് പോകുന്നുവെന്നു്. എനിക്കു് അതു് ശരിയാണെന്നു തോന്നാൻ പ്രത്യേകമായി ഒരു കാരണമുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തു് വരുത്തുന്ന തുണിയുടെ ൪൦ ശതമാനം കൊച്ചി ഡിവിഷനിലുള്ള ഏതോ ഒരു വലിയ കച്ചവടക്കാരനാണു് വരുത്തുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. വസ്ത്രക്ഷാമം തിരുവിതാംകൂർ വിഭാഗത്തേക്കാളും കുറവല്ല കൊച്ചി വിഭാഗത്തിലും. ൪൦ ശതമാനം കൊച്ചിയിൽ വരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെയും വിതരണത്തിനു് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. ഇതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യധികം തുണി വന്നിട്ടും ഈ ക്ഷാമം കാണുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തുണി രാജ്യത്തിനു പുറത്തു പോകുകയോ ഇംപോർട്ട് ചെയ്യാനുള്ളതു് ഇംപോർട്ട് ചെയ്യാതെ വെളിയിൽ ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റ് നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. ഒരു പത്രത്തിൽ ഒരു ന്യൂസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എറണാകുളത്തുള്ള ഒരു വസ്ത്രവ്യാപാരി ബില്ലുകൊടുത്തതന്നെ കൺട്രോൾ തുണികൾ ക്ലോത്തിനു വിലക്കു് ഒരു റീട്ടയിൽ വ്യാപാരിക്കു് വിറ്റുവെന്നു്. അതു് ബില്ലോടുകൂടി കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നും ആ കേസിനെ ഒതുക്കി തീർക്കുന്നതിനു് ചിലർ ഓടി നടക്കുന്നുവെന്നും പത്രത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ആ കേസു് ഒതുക്കി തീർക്കുന്നതിനു് ആരെങ്കിലും ഓടി നടക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നതു് എങ്ങനെയിരുന്നാലും കൺട്രോൾ വിലയേക്കാൾ കൂടിയ വിലക്കു് തുണി വിറ്റു എന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. ഈ കാലത്തു് ഇങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പരാതിയുണ്ടായാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിനു് അഞ്ചും ആറും മാസം എടുത്താൽ അതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. കുറ്റം ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടി മറ്റുള്ളവർ ഇതുപോലെ കുറ്റം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രേരണകൂടി പെട്ടെന്നു് കേസു് തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ കിട്ടി അന്വേഷണത്തിൽ കാലതാമസം വന്നാൽ കുറ്റം ആവർത്തിക്കുന്നതിനെ തടയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഈമാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്റു് ഉടൻതന്നെ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇതു വളരെ ക്ഷാമമുള്ള അവസരത്തിൽ അഴിമതി നടക്കുന്നതിനെ ഗവൺമെന്റു് പെട്ടെന്നുതന്നെ തടയേണ്ടതാണു്.

അയേൺ കൺട്രോളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ ഒരു അനുഭവസ്ഥൻകൂടിയായതുകൊണ്ടു് അതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു കാര്യം ഗവൺമെന്ററിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു് വരുന്ന ഇരുമ്പു സാധനങ്ങളിൽ ഒരു നിശ്ചിത അളവു് ഗവൺമെന്ററിലേക്കു് നിക്കിവയ്ക്കുന്ന ഒരേർപ്പാടുണ്ടു്. ഗവൺമെന്റിനു് ആവശ്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ പലപ്പോഴും ഈ സാധനങ്ങൾ കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും വാങ്ങാതെ ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവരുടെ കയ്യിൽതന്നെ ഇരിക്കാൻ ഇടയാകുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കാര്യത്തിലേക്കു് രണ്ടു കൊല്ലമായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾ ആ വകുപ്പുകാർ ഉപയോഗിക്കാതെ ഈ രാജ്യത്തു കിടക്കുന്നുണ്ടു്. പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. വക്കു് ഷാപ്പിലെ സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തെ ചീഫ് എൻജിനീയർക്കുപോലും അവിടെയുള്ള ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. കാലിഞ്ചും, അരയിഞ്ചും കമ്പികൾ അവരുടെ കണക്കിൽ ഇല്ലെന്നു കാണുന്ന അവസരത്തിൽ വെയിലും മഴയുംകൊണ്ടു് ധാരാളം കമ്പികൾ ആ വക്കു് ഷാപ്പിൽ കിടക്കുന്നതായി കാണാം. കമ്പികൾ ഉപയോഗിക്കാതെ ധാരാളമായി വക്കു് ഷാപ്പിൽ ഇരുമ്പു പിടിച്ചുകിടക്കുന്നതും നമുക്കു് കാണാൻ സാധിക്കും. ശരിയായ വിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കഴിവുകേടുകൊണ്ടാണു് ഇതുത്തോളം കഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതെന്നാണു് എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. ആവശ്യമുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ മാത്രം ഗവൺമെന്ററിലേക്കു് ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾ നീക്കിവെക്കുകയും അല്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഇതിനു് കൺട്രോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഗവൺമെന്ററിലേക്കു് ഒരു ഭാഗം നീക്കിവെച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ അവക്കു് വിതരണം ചെയ്യാൻ അധികാര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. Kalathil Velayudhan Nair]

മുള്ള. അതുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റും കൂടി ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാലെ സാധിക്കുകയുള്ള. മറെറാരു കാര്യം കൂടി ഈയവസരത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു് ധാരാളം പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടു്. ആ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളേയും കൺട്രോളിങ്ങു് ആഫീസറന്മാർ വ്യക്തികളെപ്പോലെയാണു് കണക്കാക്കാറുള്ളതു്. വിദ്യാലയങ്ങളും, കോളേജു് മുതലായവ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു് വ്യക്തികളെന്ന പരിഗണനവെച്ചു ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളും വിതരണം ചെയ്യുന്നതു് തെറെറാണു്. ഏതു പരിഗണനവെച്ചാണോ ഗവൺമെൻറിനു് ഒരു പ്രത്യേകത കൊടുക്കുന്നതു് അതുപോലെ രണ്ടാം സ്ഥാനമായി ഈ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം കൺട്രോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനു് കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

സാഹിബു് ബഹദൂർ കെ. എ. മഹമ്മദു്: പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകാറില്ലേ?

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ: ചില വ്യക്തികൾക്കു് കൂടുതൽ പരിഗണന കിട്ടുന്നതുപോലെ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ പരിഗണന കിട്ടിയെന്നുവരാം. പൊതുവായി അങ്ങനെ കിട്ടാറില്ല.

ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ അഭിപ്രായം ആ ബോർഡു് നിശ്ശേഷം നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നാണു്. ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻബോർഡു് വന്നതിനുശേഷം എത്രയോ ലക്ഷം രൂപാ ആ ബോർഡു് മുഖേന നാം ചിലവഴിച്ചു. അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരംശം ഈ രാജ്യത്തിനു് പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ. അബൂക്കൻ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നും അദ്ദേഹം വൈശ്യേരിക്കണ്ടത്തിന്റെ കാര്യം പറയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ധാരാളം പ്രാവശ്യം ഈ കാര്യത്തെപ്പററി പറഞ്ഞുകേട്ടതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അതിനെപ്പററി ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി. പഴയ പ്രജാമണ്ഡലം കക്ഷിയോടുള്ള വിരോധംകൊണ്ടാണു് ശ്രീ. അബൂക്കൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അന്വേഷണത്തിൽ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിൽ നിന്നും അവിടെ ചിലവാക്കിയിട്ടുള്ള പണം മുഴുവനും വ്യർത്ഥമാണെന്നു കാണുന്നു.

ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപിള്ള: അതു് ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിൽനിന്നും ചിലവാക്കിയിട്ടുള്ളതല്ല. ബോർഡു വരുന്നതിനു മുമ്പു് ചിലവാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു്.

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ: അങ്ങനെ ധനം മുർവിനിയോഗം ചെയ്ത ആളുകളെതന്നെയാണു് ഇപ്പോഴും ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡു് എൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. യാതൊരു പ്ലാനുമില്ലാതെയാണു് ബോർഡു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡു് ചെയർമാൻ ഒരു നല്ല ആളാണെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കി ഇന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു വരമ്പിട്ടാൽ രണ്ടു ലക്ഷമുറ നെല്ലു് കിട്ടുമെന്നു ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഉടൻ അദ്ദേഹം അതിലേക്കു് തയ്യാറാകും. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ രണ്ടുലക്ഷമുറ നെല്ലു് കിട്ടുമോ എന്നാലോചിക്കുകയോ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമാരായുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ഒരു മുർവ്യയമായിരിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ല. മൂരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഇവിടെ ഒരു അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറു് ഉണ്ടു്. എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഫുഡ്പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയാൽ പിന്നെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിന്റെ ജോലി എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണു് അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനെ കൃഷിവികസന പദ്ധതി ഏൽപ്പിച്ചുകൂടാത്തതു്? ഇന്നാണെങ്കിൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് പ്രയോജനകരമായ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യുന്നില്ല. അല്പമെങ്കിലും സാങ്കേതികമായ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ഡെമോൺസ്ട്രേറ്റർമാർ ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലുണ്ടു്. അതുപോലെ മറ്റു ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടു്. അവരെ എന്തുകൊണ്ടു് ഇതിലേക്കു് ചുമതലപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത ഒരു ബോർഡു് ഇനിയും എന്തിനാണു് വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? ഈ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡു് ഒരു കാലത്തുണ്ടാക്കി. അന്നു് ഇതു കായ്മൊന്നും ആലോചിച്ചില്ല എന്നു് ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. എല്ലാ മന്ത്രിസഭകൾക്കും ഗവൺമെണ്ടിനും ആവശ്യമായിവരുന്ന ഒരു പരിഗണന വച്ചുകൊണ്ടാണു് അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു് സമ്മതിക്കാം. അന്നു് അങ്ങിനെ മന്ത്രിസഭ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ഒരു ചെയർമാനും ഒരു ബോർഡും എല്ലാം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഇപ്പോൾ അതാവശ്യമില്ലാതേയും വന്നുകഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതങ്ങുപിരിച്ചുവിട്ടുകൂടേ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. എന്റെ സ്നേഹിതനായ ചീഫ് മന്ത്രി അവർകൾ പറയുന്ന ആവശ്യം കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു്: ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല.

പിന്നിട്ടു് എനിക്കൊരു സംഗതി പറയാനുള്ളതു് റെന്റകൺട്രോളിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്. എറണാകുളത്തു് പ്രത്യേകമായി നിയമിച്ചിരുന്ന റെന്റ കൺട്രോളർ ഉദ്യോഗം നിവർത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതായും ആ ജോലിക്കുടി അവിടത്തെ ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ്സു് മജിസ്ട്രേട്ടിനെ ഏല്പിച്ചതായും ഗസറ്റിൽനിന്നും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ഒരു റെന്റ കൺട്രോളർ എറണാകുളത്തുണ്ടു്. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിലും റെന്റ കൺട്രോൾ സംബന്ധമായിട്ടുള്ള ഹർജി വാങ്ങിച്ചു് ഓർഡർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്, വസ്തുക്കൾ കഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവുകൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ആളുകളുടെ ഉദ്യോഗം നിവർത്തൽ ചെയ്തതായും നാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ എറണാകുളത്തു് രണ്ടു റെന്റ കൺട്രോളർമാരുണ്ടു്.

Sri. C. Kesavan: He has not left charge. He is appointed as the Magistrate, Alleppey. He continues as the Rent Control Officer.

ശ്രീ. കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ: എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് രണ്ടാളു അവധി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയുന്നുണ്ടു്. ഗസറ്റ നോട്ടിഫിക്കേഷൻകൊണ്ടു് അധികാരം കൊടുത്തുപോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കിയതാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഓർഡറുകളും നിയമനങ്ങളുംകൊണ്ടു് ആളുകൾക്കു് വളരെ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. വി. ഗംഗാധരൻനായർ: സർ, ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ സ്കീമിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു് ഒന്നരകോടി രൂപയാണു് ഈ കൊല്ലം നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതേപ്പറ്റി മാത്രം ഒരു വാക്കു പറയാനാണു് ഞാനൊരുങ്ങുന്നതു്.

സർ, ഈ ഒന്നരകോടി രൂപായിൽ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൾക്കായി മുപ്പത്തിഏട്ടുലക്ഷം രൂപയാണു് വക കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ലോങ്ങ്ടേം സ്കീംസു് വളരെ ആവശ്യമാണു്. അതിനുവേണ്ടി എത്ര ധനം ചിലവാക്കിയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. V. Gangadharan Nair]

ലും അതിൽ വളരെ കുറവ് പറയാത്ത ഒരാളാണ് ഞാൻ. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു കോടി രൂപാതന്നെ ഈ വർഷത്തിലും ചിലവിടണം. അടുത്ത വർഷത്തിലും അതിനടുത്ത വർഷത്തിലും ഓരോകോടി രൂപ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൾക്കായി നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഈ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ പദ്ധതികളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് മൈനർ ഇറിഗേഷൻ ജോലികളാണ്. ആ ജോലികൾ ശരിയായി നടത്തുന്നപക്ഷം ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രസംഗങ്ങൾ വഴിയായും പ്രസ്താവനകൾ വഴിയായും പലതും നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാര്യമായി ഒന്നുംതന്നെ നടക്കുന്നില്ല. ഇതിലേയ്ക്ക് എത്രയും കമ്മിറ്റികളെ എല്ലാം രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആറുമാസമോ എട്ടുമാസമോ ഒരു വർഷമോ രണ്ടുവർഷമോ എത്രകാലം താമസിച്ചാലും യാതൊരു ഫലവും ഈ ബോർഡുകൊണ്ടുകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണ് കാണുന്നത്. ഇതിനുത്തരവാദി ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡായാലുംശരി, ഗവൺമെൻറായാലുംശരി ഇനിയും കാലതാമസം നേരിടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള ജോലികൾ കഴിയുന്നത്ര ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ നാട്ടിൽ ആഹാരം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കഴിയുന്നത്ര മൈനർ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൾ നടത്തണം. അതും ശ്രദ്ധാന്തിയോടുകൂടി നടത്തണം. വിശേഷിച്ചും വേനൽക്കാലത്തു് ഈ ജോലികൾ നടത്തണം. മൈനർ ഇറിഗേഷനിലേക്ക് ഗവൺമെൻറ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണമെന്നു് പ്രസ്താവിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇത്രയും പറയുവാൻ ഒരുങ്ങിയതു്.

ശ്രീ. തര്യത്തു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ: ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷനെ ഡംബന്ധിച്ചു് രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതു്. ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ ഒരു കാര്യമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ പദ്ധതികൾ അനുസരിച്ചു് ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കുറഞ്ഞുപോകുന്നതുമാണ്. ഇപ്പോൾ പട്ടിണിയിൽനിന്നും രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് കപ്പയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കപ്പ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കുത്തിനിരത്തി ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണെന്നു പറഞ്ഞു നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും, ഒരുപ്പുനിലങ്ങളെല്ലാം ഇരുപ്പുവാക്കുന്നതിനും മറ്റും ശ്രമിക്കുന്നു. സാധാരണയായി ഒരുപ്പുനിലങ്ങളും മ്യാൽ നിലങ്ങളും കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞാൽ കപ്പകൃഷി നടത്താറുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു് ഇരുപ്പുവും മുപ്പുവും മാറ്റമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു കൃഷിയും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇവിടെ ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവിനായി ഇൻഡ്യാഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും തരുന്ന പണം മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉപയോഗിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതായതു് നമ്മുടെ റിസർവ്വു് വനങ്ങളിൽനിന്നും ഏതാനും ഏക്കർ സ്ഥലം സാധുക്കളും ഭൂമിയില്ലാത്തവരുമായ ആളുകൾക്കു് വീതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു് അവർക്കു് കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റുമായി മുന്നൂറോ നാന്നൂറോ രൂപാവീതം കൊടുത്താൽ അവർ അവിടെ കൃഷിചെയ്തു് ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. അതുമൂലം ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവു് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഈ ഒരു മാർഗ്ഗമല്ലാതെ ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവിനു് മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇല്ല. ഇവിടെ ഭൂമി വളരെ പരിമിതമാണു്. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള കൃഷിസ്ഥലത്തുനിന്നു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് നാം നോക്കേണ്ടതു്. കടുംകൃഷി ചെയ്യാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നെല്ലുമാത്രം കൃഷിചെയ്തു് ഭക്ഷ്യക്ഷാമം പരിഹരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു് അതിലേയ്ക്കു് ഒരുമ്പെട്ടാൽ ഈ രാജ്യത്തു് ജനങ്ങൾ പട്ടിണി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ട് മരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈ കാലത്തു ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം പണം ചിലവാക്കുമ്പോൾ അതേക്കുറിച്ചുള്ള സകല സംഗതികളും ആലോചിച്ചു് അതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നു് കണക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു് നിർണ്ണയിച്ചു വേണം തുടങ്ങുവാൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതൊന്നും നോക്കാതെ ഭക്ഷ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെന്നപേരിൽ വെറുതെ പണം ചിലവു ചെയ്യുകയാണു്. ഈ വിധത്തിലുള്ള നടപടികൾ തുടരരുതു്. ഈ കമ്മിറ്റികൾ ഒക്കെ കൊള്ളാം. ഇന്നു് ഒരുപ്പുനിലങ്ങൾ ഇരുപ്പുവാക്കുകയാണു്. എന്നാൽ അവിടെനിന്നും കിട്ടുന്ന നെല്ലിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദായം കപ്പകൃഷി ചെയ്യുന്നപക്ഷം കിട്ടുന്നതാണു്. ഒരുപ്പുനിലങ്ങളിൽ കപ്പ, മുതലായവ കപ്പ കൃഷി ചെയ്യാണു് ഞാൻ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം പരിഹരിക്കുന്നതു്. അതെല്ലാം നിഷ്പ്രയോജനമാക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതു് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു് ആപൽക്കരമായിരിക്കും. തന്മൂലം ധനവ്യയവും ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. ഒന്നാംതരമായി കൃഷി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ മൂന്നുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തുനിന്നു് ഒൻപതു ലക്ഷം ടൺ കപ്പ കിട്ടും. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറാലോചിക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ഒരു ജനകീയ ഗവണ്മെൻറിനു് ഒരിക്കലും പറ്റിയതല്ല. ഒരാൾക്കു് കുറെ സ്ഥലവും പത്തോ നൂറോ രൂപായുംവീതം കൊടുത്തു് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. അതോടുകൂടിതന്നെ ധനവാന്മാർ അവനിൽനിന്നും ചൂഷണം ചെയ്യാതേയും നോക്കേണ്ടതാണു്. ദേവികുളം താലൂക്കിൽ ഭൂമി കൊടുത്തതു സംബന്ധിച്ചു് പല പരാതികൾ ഉണ്ടായതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഉണ്ടാകാൻ ഇടവരരുതു്. അനീതി എവിടെ കണ്ടാലും അതിനെ തടയണം. അങ്ങിനെ ഒരു ബോധ്യം ജനസമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകണം. അതു് നമ്മുടെ ജനകീയഭരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരിക്കണം. (ബെൽ)

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: സർ, ഈ ഗവണ്മെൻറ്, ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ സംബന്ധിച്ചു് അങ്ങേഅറ്റം പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ കുറ്റംതന്നെ അതിശയോക്തിയില്ല. ഇന്നു കന്യാകുമാരി മുതൽ ചെറുത്തുരുത്തിവരെ നോക്കിയാൽ കാണാം നിരവധി ഭൂമികൾ വെറുതെ യാതൊരുപയോഗവുമില്ലാതെ, കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലാതെ, ആരും ഒന്നെത്തിനോക്കുവാൻ പോലും ഇല്ലാതെ കിടക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രേഷ്ഠിക്കുറവുനിമിത്തമാണു്. ഒരൊറ്റ ഇഞ്ചുഭൂമിപോലും വെറുതെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന മുതലാളിമാരേയും ജന്മിമാരേയും, അങ്ങിനെ ഇടുന്നതായാൽ കർശന നടപടികൾ എടുക്കുന്നതാണെന്നും കൃഷി ചെയ്യാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിക്കു് പ്രത്യേകകരം ചുമത്തുന്നതാണെന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു് കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായി കൊടുക്കുമെന്നും, നിഷ്കൃഷ്ടിക്കുന്നപക്ഷം അങ്ങിനെ ഭൂമികൾ ഇടുകയില്ല. ഈ നിലയിൽ പോകുന്നതായാൽ ഇവിടെ ഭക്ഷ്യാൽപ്പാദനം പുരോഗമിക്കുമെന്നെനിക്കുതോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈമാതിരി നടപടികളൊന്നും എടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു തയ്യാറില്ല. ഭക്ഷ്യാൽപാദനമെന്ന പറഞ്ഞു കടലാസുപലതികളുമായി പുറത്തു ബോർഡും വച്ചു് ഭൂമിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടെ അപേക്ഷകൾ ഭേഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അഗ്നികുണ്ഡവുമായി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിപ്പോരുകയാണു്. പാവപ്പെട്ടവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഗവണ്മെൻറുസർവ്വീസിൽ ഭൂമികൾ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായെങ്കിലും ഒരിഞ്ചുഭൂമി അർഹിക്കുന്നവർക്കു കൊടുക്കാൻ Food Production Board-നു് സാധിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നതിനു ഈ ബോർഡിനു് യാതൊരു കഴിവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബോർഡു് പിരിച്ചുവിടുകതന്നെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. C. C. Prasad]

വേണം. ഇതിലേയ്ക്ക് എത്ര ഉദാഹരണങ്ങളും വേണമെങ്കിലും പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഇപ്രകാരം ഒരു ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ ബോർഡിനെ വച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രകാരത്തിലും മുമ്പോട്ട കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇവിടെ ഫുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ഇന്നു വെറുതെ കിടക്കുന്ന ഭൂമികളും കൃഷിക്കായി ഗവണ്മെൻറുവകയായി കൊടുക്കണം. ഭൂമി കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ കൃഷിചെയ്യാതെ തരിശിടുന്നതെന്ന കർശനമായ ഒരു ഉത്തരവു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കണം. ഭൂമി വെറുതെയിടുന്ന കുടുമസ്ഥനെ ശിക്ഷിക്കണം. അങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും കർശനമായ നടപടികളും സ്വീകരിക്കാതെ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യോൽപ്പാദനം വർദ്ധിക്കുകയില്ല.

ശ്രീ. തയ്യുള്ളതിൽ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ: കന്നുകാലിമേച്ചിലിനിട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളൊഴിച്ചാൽ എവിടെയെങ്കിലും പത്തേക്കറിൽ കൂടുതൽസ്ഥലം തരിശായികിടക്കുന്നതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: ധാരാളം സാധിക്കും. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ കോതമംഗലത്തേക്കുപോകുന്നവഴിയിൽ മുത്തേടത്തുമനവകയായും മറ്റു പല ഇല്ലങ്ങളുടെ വകയായും ഭൂമി ധാരാളം തരിശു കിടപ്പുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഒരു ദിവസം എൻറെകൂടെ വരികയാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ള എത്ര ഭൂമിവേണമെങ്കിലും കാണിച്ചുതരാൻ സാധിക്കും.

ശ്രീ. തയ്യുള്ളതിൽ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ: പത്തേക്കറിൽ കൂടുതൽ ഉള്ളതു കാണിച്ചുതരാമോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചതു്.

ശ്രീ. സി. സി. പ്രസാദ്: അതുതന്നെയാണ് കാണിച്ചുതരാമെന്നു ഞാനും പറഞ്ഞതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള പദ്ധതികളും ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തു ഭക്ഷ്യോൽപ്പാദനം ഒട്ടും വർദ്ധിക്കുവാൻപോകുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നു. ഗവണ്മെൻറു തുടങ്ങിവച്ചിട്ടുള്ള ഇറിഗേഷൻപദ്ധതികളുംകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഗുണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പലസ്ഥലങ്ങളിലും തോടുകീറുകയോ മറ്റുപണികളും തുടങ്ങിക്കുകയോ ചെയ്തതെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കാതെ അങ്ങിനെതന്നെ ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. യാതൊരുപണിയും പൂർത്തിയാക്കിയതായി അറിവില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻറെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ഒരടി മണ്ണുപോലുമില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവർക്കു അല്പം ഭൂമിവേണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടു് ഒരപേക്ഷ അയച്ചാൽ ഹരിജനോദ്ധാരണം "മാസ്റ്റർപീസായി" കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകസൗജന്യം ഒന്നും കാണിച്ചില്ലെങ്കിലും (പന്ത്രണ്ടരശതമാനത്തിൽ കൂടുതലും മറ്റും കൊടുത്തതിനു എന്നില്ല) ഭൂമി ധാരാളമുള്ള മുതലാളിമാർക്കു് കൊടുക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും കൊടുത്താൽ വലിയലോകമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറും ഫാമസ് റ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറും മറ്റും ഇതിനു താല്പര്യപ്പെടുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ അതു മുതലാളിമാരുടെ കൂട്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കു തട്ടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കള്ളമായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന അപേക്ഷയാണെന്നുപറഞ്ഞു നിരസിക്കുവാനാണിടയുള്ളതു്, എന്നാൽ അതേസമയത്തു കൃത്രിമമായി ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കണമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നള്ള മനഃപൂർവ്വ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി എതെങ്കിലും മുതലാളി ഹരിജനോദ്ധാരക നാണെന്ന ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറിനെ സമീപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക നിശ്ചയമായും ഗവണ്മെൻറ് ഭൂമി കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അയാൾ ഒരു കാൺഗ്രസ്കാരൻകൂടിയാണെന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. കാൺഗ്രസ്കാരനല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലെന്ന നിലയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ആ നയംമാറി ഇവിടത്തെ പാവപ്പെട്ടവക്കുകൂടി ഭൂമിയുടെ ഒരംശംകൊടുക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾതന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

Mr. Deputy Speaker: Order, Order. We will now proceed to the next item in the agenda—Discussion under rule 26.

Discussion under Rule 26—regarding Paddy Cultivation

Sri. M. I. Paul: Sir, I raise a discussion on a matter of public importance arising out of the answers to starred question No. 30 of the 15th March 1951 regarding paddy cultivation in Elankunnapuzha Village.

എളംകുന്നപ്പുഴവില്ലേജിലെ സ്വ ൦ ൦ ഏക്കർ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. അക്കാര്യം ഞാൻ രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതിൽ ൨൫ ൦ ഏക്കറോളം ഭൂമി ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം ഒരു ഇരുപതേക്കർസ്ഥലം ആ വ്യക്തിക്ക വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ഗവണ്മെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽതന്നെ അവിടെ ഉപ്പുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമോഎന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ധാരാളംപണം ചിലവുചെയ്യുകയുംചെയ്തു. ഒടുവിൽ അതു വിജയപ്രദമല്ലെന്നുകണ്ടു് ഗവണ്മെൻറ് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ ആ വ്യക്തി അവിടെ ഉപ്പുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിച്ചു് ആദ്യം ൨൫ ൦ ഏക്കറും പിന്നീടു ൫ ൦ ഏക്കറും അങ്ങിനെ ൭൫ ൦ ഏക്കർ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെൻറും ആ വ്യക്തിയുമായിട്ടുള്ള കരാറനുസരിച്ചു് നോക്കുന്നപക്ഷം അതിലെ പല വ്യവസ്ഥകളും അയാൾ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ൭൫ ൦ ഏക്കർകൂടാതെ ൧൯൫ ൦ ഏക്കർകൂടി അയാൾ കൈവശംവച്ചു് മത്സ്യംപിടിച്ചു് ആദായമുണ്ടാക്കിവരികയാണെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെൻറിനും അറിയാം. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ടാണാവോ ആ വിവരം ഞാൻ ഇവിടെ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനു അറിവില്ലെന്നാണ് മറുപടി പറഞ്ഞതു്. അവിടെനിന്നും അയാൾ മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ നേരിട്ടുപോയി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. റവന്യൂബോർഡു മെമ്പർമാർക്കും അതറിയാം. അവർ അതിനു ചില നടപടികളും എടുക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാണ് എൻെറ അറിവു്. ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപിള്ള ചീഫ് മിനിസ്റ്ററായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു് വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനു പതിച്ചുവാങ്ങിയ സ്ഥലത്തു അയാൾ തെങ്ങുവയ്ക്കുകയും ഗവണ്മെൻറ് അതറിഞ്ഞു നിരോധിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ആ തെങ്ങുകൾ പറിച്ചുമാറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള കരാറുലംഘനങ്ങൾക്കു യാതൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗവും എടുക്കാതെതന്നെ സ്ഥലം ഉടനെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം കരാറനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനുള്ളതാണ്. കൃഷിവർദ്ധനവു വളരെ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഇങ്ങനെ വളരെ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഒരു സ്ഥലം വെറുതെകിടക്കുന്നു എന്നുള്ളവസ്തുത ഗവണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണ് ഈ പ്രശ്നം ഞാനിപ്പോൾ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly